

de på dette område med henblik på, hvordan man kan komme igennem den lidt tøvende debat, som man fornemmer der er i universitetssektoren, om, at der skulle være en modsætning mellem kvalitet og det at tilstræbe en bedre kønsbalance, hvilket jeg går ud fra ministeren ikke er enig i.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

I fortsættelse af sidste spørgsmål vil jeg godt spørge, om ministeren konkret overvejer at lade sig inspirere af det forslag om tidsbegrænsede stillinger kun til kvinder, som Videnskabernes Selskab har fremsat for længe siden, og som blev fremsat her i Folketinget for 3 år siden; i øvrigt er det i mellemtiden blevet gennemført i Sverige.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg kan svare generelt, at jeg altid er indstillet på at lade mig inspirere, især hvis der er noget godt at hente andre steder. Det gælder projekter, der er søgt gennemført herhjemme, som kunne have til formål at fremme en bedre ligestilling, og det gælder erfaringer, man kan hente fra udlandet; det vil være forkert at afvise, at vi alle kan blive klogere.

Det gælder givetvis også ministeren, men jeg synes, vi skal basere os på faktiske oplysninger, og den mulighed har vi, hvis vi har tålmodighed lidt endnu og ser, hvad resultatet af analysen bliver.

Hr. Rahbæk Møller har jeg sådan set svaret, men når jeg har sagt, at jeg er indstillet på at lade mig inspirere, vil jeg selvfølgelig også vurdere, hvordan det forløber med disse tidsbegrænsede stillinger. Er det en vej frem, eller er det, som nogle har hævdet, i dette tilfælde at stille kvinderne i en dårligere position ved at tidsbegrænse de stillinger, man stiller til rådighed? Jeg synes, vi selvfølgelig skal se på, hvordan effekten har været af, at man har givet den mulighed nogle steder, og vi kan selvfølgelig også hente oplysninger og erfaringer hjem fra Sverige, hvor det er rigtigt, at man har gennemført det her.

Det, jeg mener er afgørende, og som jeg også forstår vi ikke er grundlæggende uenige om, er, at kvalitetshensyn må veje tungt, når det gælder ansættelse i disse stillinger, for ellers skaber vi på længere sigt vanskeligheder for os selv. Men grundlæggende tror jeg altså også, at kvinder og mænd står lige, når det gælder om at kunne konkurrere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2128

5) Til undervisningsministeren af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Vil ministeren arbejde for at opstille mere præcise mål for, hvad eleverne i folkeskolen skal kunne og vide ved udgangen af hvert klassetrin?«

Skriftlig begrundelse

I de vejledende læseplaner for folkeskolen findes ingen konkrete, forpligtende målsætninger for tilegnelse af kundskaber og færdigheder på hvert klassetrin. Hvad der står i læseplaner, er for løst og uforpligtende. Såfremt skolelærere, elever og forældre helt konkret ved, hvad der skal læres og kunnes ved udgangen af hvert klassetrin, er målet klart og kravene præciseret.

Hvorledes målene nås, bør derimod være op til den enkelte lærer. Metodefriheden er vigtig, og læreren er – eller bør være – den, som bedst ved, hvordan man kan nå de opstillede mål.

Frank Dahlgaard (KF):

Ministeren sagde, at han altid var parat til at lade sig inspirere, og derfor er spørgsmålet, om han også vil lade sig inspirere af senest Dansk Industris ugemagasin, der foreslår, at der sker en opstramning af folkeskoleområdet og specielt, at der på en helt anden måde opstilles klare mål for, hvad eleverne skal kunne i de forskellige fag ved udgangen af hvert klassetrin.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg bekræfter, at jeg er indstillet på at lade mig inspirere, men ikke af den artikel, som Dansk Industris ugemagasin har på forsiden. Den klæder ikke Dansk Industri. Den forholder sig ikke til realiteterne og springer alt for let hen over kendsgerningerne.

Det frister mig til at sige, men det ligger lidt uden for spørgsmålet, at jeg synes, at Dansk Industri også skulle beskæftige sig med nogle af de forhold, som de selv har et afgørende ansvar for og indflydelse på, nemlig praktikpladssituationen, som på det seneste ser ud til at blive værre.

Jeg kan sige, at med indførelsen af centrale kundskabs- og færdighedsområder for folke-